

Sygn. akt VIII Uz 13/20

POSTANOWIENIE

Dnia 21 stycznia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w następującym składzie:

Przewodniczący: sędzia Jolanta Łanowy-Klimek

Sędziowie: Grzegorz Tyrka

(del.) Magdalena Kimel

po rozpoznaniu sprawy 21 stycznia 2021r. w G.

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie A. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o zasiłek opiekuńczy, zwrot zasiłku chorobowego, zwrot zasiłku opiekuńczego

na skutek zażalenia odwołującej A. S.

na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2 postanowienia Sądu Rejonowego w Gliwicach z 24 marca 2020 r. sygn. akt VI U 354/18

p o s t a n a w i a:

- zmienić częściowo zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zasądzić od organu rentowego na rzecz odwołującej kwotę 10 620 zł (dziesięć tysięcy sześćset dwadzieścia złotych) tytułem dalszego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
- odstąpić od obciążania organu rentowego kosztami zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

(-) sędzia Grzegorz Tyrka (-) sędzia Jolanta Łanowy-Klimek (spr.) (-) sędzia del. Magdalena Kimel

Sygn. akt VIII Uz 13/20

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 24 marca 2020 r. (sygn. akt VI U 354/18) Sąd Rejonowy w Gliwicach:

- w pkt 1 umorzył postępowanie zgodnie z art. 447¹³ k.p.c., albowiem uchylono zaskarżone decyzje i przyznano odwołującej świadczenia za sporny okres,
- w pkt 2 zasądził od organu rentowego na rzecz odwołującej kwotę 720 zł (4x180 zł) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu orzeczenia Sąd Rejonowy wskazał, że odwołująca A. S. wniosła odwołania od:

- decyzji (...) Oddział w Z. z 7 sierpnia 2018 r., mocą której odmówiono odwołującej prawa do zasiłku opiekuńczego za okres od 8 do 18 maja 2018 r. i zobowiązano do zwrotu nienależnie wypłaconego zasiłku chorobowego, zasiłku macierzyńskiego wraz z odsetkami w łącznej kwocie 282 409,10 zł (należność główna 251 395,80 zł i odsetki 31 013,30 zł);
- decyzji (...) Oddział w Z. z 16 października 2018 r., mocą której odmówiono odwołującej prawa do zasiłku opiekuńczego za okres od 17 do 21 września 2018 r.;
- decyzji (...) Oddział w Z. z 16 października 2018 r., mocą której odmówiono odwołującej prawa do zasiłku opiekuńczego za okres od 22 do 26 września 2018 r.;
- decyzji (...) Oddział w Z. z 3 lipca 2019 r., mocą której odmówiono odwołującej prawa do zasiłku opiekuńczego za okres od 5 do 12 czerwca 2019 r.

Odwołująca domagała się zmiany zaskarżonych decyzji i zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Rejonowy ustalił, że decyzją z 6 marca 2020 r. (...) Oddział w Z. uchylił zaskarżone decyzje i przyznał odwołującej prawa do spornych świadczeń wynikających z zaskarżonych decyzji.

Sąd Rejonowy wskazał, że mając na uwadze, iż decyzją z 6 marca 2020 r. organ rentowy uchylił decyzję z 7 sierpnia 2018 r., 2 decyzje z 16 października 2018 r. oraz decyzję z 3 lipca 2019 r., przyznając w toku postępowania A. S. prawo do spornych świadczeń wynikających z zaskarżonych decyzji, postępowanie należało umorzyć zgodnie z art. 447¹³ k.p.c.

W zakresie kosztów postępowania Sąd Rejonowy wskazał, że skoro organ rentowy uchylił zaskarżone decyzje i przyznał odwołującej prawo do spornych świadczeń, odwołującą należy uznać za stronę wygrywającą postępowanie. W konsekwencji Sąd Rejonowy zasądził od organu rentowego na rzecz odwołującej koszty zastępstwa procesowego w łącznej kwocie 720 zł, tj. od 4 zaskarżonych decyzji po 180 zł, zgodnie z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 r., poz. 265).

Zażalenie na postanowienie w zakresie jego pkt 2 złożyła odwołująca, domagając się zmiany zaskarżonego orzeczenia i zasądzenia od organu rentowego na rzecz odwołującej kwoty 11 340 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, a także zasądzenie od organu rentowego na rzecz odwołującej kosztów postępowania zażaleniowego. Odwołująca zarzuciła zaskarżonemu postanowieniu naruszenia art. 98 §3 k.p.c. i art. 99 k.p.c. w związku z §9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz bezpodstawne zaniechanie zastosowania §2 pkt 7 tegoż rozporządzenia. W uzasadnieniu podkreśliła, że w przedmiotowej sprawie połączono do wspólnego rozpoznania 4 sprawy, z których 3 dotyczą klasycznej sytuacji odmowy prawa do zasiłku opiekuńczego, jednak jedna z nich dotyczy dwóch kwestii: odmowy prawa do zasiłku opiekuńczego za okres od 8 do 18 maja 2018 r. oraz żądania zwrotu przez odwołującą na rzecz organu rentowego kwoty 282 409,10 zł. W ocenie odwołującej to właśnie kwestia żądania zwrotu świadczenia, i to w tak wysokiej kwocie, jest istotą tej decyzji, zaś odmowa prawa do zasiłku opiekuńczego za kilka dni ma drugorzędne znaczenie. Zatem chodzi o zapłatę określonej w decyzji kwoty wraz ze skapitalizowanymi odsetkami, zaś wynagrodzenie radcy prawnego kształtować się winno w zależności od wartości przedmiotu sporu, którą w rozpoznawanej sprawie jest kwota dochodzona przez ZUS tytułem zwrotu nienależnie pobranych świadczeń.

Rozpoznając zażalenie Sąd Okręgowy w Gliwicach zważył co następuje:

Zażalenie odwołującej zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego rację ma odwołująca, że w niniejszej sprawie koszty zastępstwa procesowego na rzecz odwołującej powinny być zasądzone według zasad określonych w §2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 r., poz. 265). Sąd Okręgowy

w pełni podziela stanowisko zaprezentowane w orzeczeniach Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 18 kwietnia 2013 r. (sygn. akt III AUa 184/13) i Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z 28 grudnia 2017 r. (sygn. akt III AUz 246/17). Wynika z niego, że sprawa o zwrot nienależnie pobranych świadczeń nie jest sprawą o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego, w rozumieniu obecnie obowiązującego § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (wcześniej w § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r.), bo strona ma już ustalone prawo do świadczenia, a ciążył na niej tylko obowiązek zwrotu tego świadczenia, które miała, w ocenie organu rentowego, niezasadnie pobrać.

A zatem wynagrodzenie radcy prawnego organu rentowego kształtować się winno w zależności od wartości przedmiotu sporu, którą w rozpoznawanej sprawie jest kwota 251 395,80 zł (należność główna) dochodzona przez organ rentowy tytułem zwrotu nienależnie pobranych świadczeń. Przy takiej wartości przedmiotu sporu stawka minimalna wynagrodzenia radcy prawnego wynosi 10 800 zł (§2 ust. 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych).

Z kolei co do 3 zaskarżonych decyzji dotyczących, dotyczących odmowy prawa do zasiłku opiekuńczego, słusznie zastosowano stawkę po 180 zł – zgodnie z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Zatem łączna kwota kosztów zastępstwa procesowego w przedmiotowej sprawie winna wynosić 10 800 zł + 3 x 180 zł, tj. 11 340 zł.

W konsekwencji Sąd Okręgowy w pkt 1 postanowienia z mocy art. 397 §3 k.p.c. w związku z art. 386 §1 k.p.c. zmienił częściowo zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zasądził od organu rentowego na rzecz odwołującej kwotę 10 620 zł tytułem dalszego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, według wyliczenia 11 340 zł – 720 zł (kwota zasądzona przez Sąd Rejonowy w zaskarżonym postanowieniu).

Sąd Okręgowy na zasadzie art. 102 k.p.c. nie obciążył organu rentowego kosztami postępowania zażaleniowego, ponieważ swoim działaniem nie przyczynił się on do zaistnienia potrzeby wniesienia zażalenia na koszty.

(-) sędzia Grzegorz Tyrka (-) sędzia Jolanta Łanowy-Klimek (spr.) (-) sędzia del. Magdalena Kimel